

Слобідський районний суд міста Харкова

Номер провадження [REDACTED]

Справа № [REDACTED]

ВИРОК
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

12 жовтня 2026 року

м. Харків

Слобідський районний суд м. Харкова в складі:

головуючого судді [REDACTED]

за участю секретаря [REDACTED]

прокурора [REDACTED]

представника потерпілих [REDACTED]

обвинуваченої [REDACTED]

захисника Бессонова В.А.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в м. Харкові кримінальне провадження, внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № [REDACTED] від 09.07.2025 року за обвинуваченням [REDACTED] року народження, уродженки м. Харкова, громадянки України, з вищою освітою, не працевлаштованої, яка зареєстрована за адресою: [REDACTED] фактично проживаючої за адресою: [REDACTED] [REDACTED] раніше не судимої, у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч.2 ст. 149 КК України,

ВСТАНОВИВ:

[REDACTED] у вересні 2025 року (точна дата в ході досудового розслідування не встановлена), маючи умисел, направлений на торгівлю людьми, а саме вербування та переміщення осіб жіночої статі з використанням їх уразливого стану, з метою їх подальшої сексуальної експлуатації на території країни Нідерландів, переслідуючи корисливий мотив щодо незаконного збагачення за рахунок одержання кримінальних прибутків, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх протиправних дій, вступила у попередню змову з невстановленою особою. Так, [REDACTED] згідно з розробленим планом групи, повинна була підшукати на території України жінок, які через тяжкі особисті обставини можуть дати згоду на зайняття проституцією, після чого, під час особистих телефонних розмов, повинна була досягти домовленості про їх переміщення через Державний кордон України до Нідерландів для надання сексуальних послуг, або знайти на території України особу, яка за грошову винагороду зможе підшукати та організовувати зустрічі чи телефонні розмови з [REDACTED] вищезазначених осіб жіночої статі для подальшого їх вербування, з метою сексуальної експлуатації та території Європейських країн.

Дії [REDACTED] суперечать чинному законодавству України та Протоколу про попередження і припинення торгівлі людьми, особливо жінками і дітьми, та покарання за неї, що доповнює Конвенцію ООН проти транснаціональної організованої злочинності 2000 року («Палермський протокол 2000 року») (Дата підписання: 11 листопада 2000 року; дата ратифікації: 4 лютого 2004 року; дата набуття чинності для України: 21 травня 2004 року.) і Конвенції Ради Європи про заходи щодо протидії торгівлі людьми 2005 року (Дата підписання: 16 травня 2005 року; дата підписання від імені України: 17 листопада 2005 року; дата ратифікації Україною: 21 вересня 2010 року; дата набуття чинності для України: 1 березня 2011 року), дані документи визначають поняття торгівлі людьми, окреслюють коло суспільно-небезпечних діянь, які підлягають обов'язковій криміналізації, передбачають основні стандарти запобігання, протидії торгівлі людьми.

Так, [REDACTED] в кінці вересня 2025 року (точна дата в ході досудового розслідування не встановлена), маючи умисел направлений на торгівлю людьми, а також на вербування осіб жіночої статі з використанням їх уразливого стану, з метою подальшої сексуальної експлуатації на території Нідерландів, за попередньою змовою у групі з невстановленими особами, переслідуючи корисливий мотив щодо незаконного збагачення за рахунок одержання [REDACTED]

КОПІЯ

кримінальних прибутків, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх протиправних дій, через [REDACTED] яка надала добровільну згоду на конфіденційне співробітництво в рамках досудового розслідування, та з якою остання домовилась здійснити торгівлю людьми у формі купівлі-продажу людини, підшукала на території м. Харкова [REDACTED] року народження, з метою її сексуальної експлуатації на території Нідерландів, задля чого [REDACTED] 26.09.2025 у період часу з 12-49 год. до 13-23 год. та 01.10.2025 у період часу з 16-03 год. до 16-57 год., знаходячись у приміщенні кафе [REDACTED] разом з [REDACTED] зустрілась з [REDACTED] та використовуючи її уразливий стан, який був зумовлений тяжкими особистими обставинами, які обмежували її здатність усвідомлювати свої дії, реалізуючи спільний з невідомими особами умисел, досягла з нею домовленості про переміщення її через Державний кордон України до Королівства Нідерландів, м. Амстердам, для надання сексуальних послуг, тобто завербувала її з метою сексуальної експлуатації.

Крім того, [REDACTED] на початку жовтня 2025 року (точна дата в ході досудового розслідування не встановлена), маючи умисел направлений на торгівлю людьми, а також на вербування осіб жіночої статі з використанням їх уразливого стану, з метою подальшої сексуальної експлуатації на території Чехії, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх протиправних дій, через [REDACTED] яка надала добровільну згоду на конфіденційне співробітництво в рамках досудового розслідування, та з якою остання домовилась здійснити торгівлю людьми у формі купівлі-продажу людини, підшукала на території м. Харкова [REDACTED] року народження, з метою її сексуальної експлуатації задля чого [REDACTED] 08.10.2025 у період часу з 10-41 год. до 11-20 год., знаходячись у приміщенні кафе [REDACTED] разом з [REDACTED] зустрілась з [REDACTED] та використовуючи її уразливий стан, який був зумовлений тяжкими особистими обставинами, які обмежували її здатність усвідомлювати свої дії, реалізуючи свій умисел, досягла з нею домовленості про переміщення її через Державний кордон України до Чеської Республіки, м. Прага для надання сексуальних послуг, тобто завербувала її метою сексуальної експлуатації.

Допитана у судовому засіданні обвинувачена [REDACTED] [REDACTED] вину у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч.2 ст. 149 КК України, визнала повністю і підтвердила обставини вчинених нею кримінальних правопорушень, що наведені вище. Просила суд суворо не карати.

Приймаючи до уваги, що обвинувачена [REDACTED] винувати себе у пред'явленому обвинуваченні визнала повністю, її показання відповідають суті обвинувачення та беручи до уваги, що інші учасники судового розгляду не оспорюють фактичних обставин справи, суд розглядає справу відповідно до вимог ч.3 ст.349 КПК України, тобто без дослідження доказів щодо тих обставин, які ніким не оспорюються. Судом встановлено, що учасники судового розгляду правильно розуміють зміст цих обставин, не наполягають на дослідженні інших доказів у справі, у суду немає сумніву в добровільності позиції учасників судового розгляду. Суд роз'яснені правові наслідки розгляду даної кримінальної справи в порядку, передбаченому ч.3 ст.349 КПК України, а саме, що у такому випадку учасники судового провадження будуть позбавлені права оскаржити ці обставини в апеляційному порядку.

Таким чином суд дійшов до висновку, що під час судового розгляду винувати обвинуваченої доведена повністю.

Скоєні [REDACTED] кримінальні правопорушення суд кваліфікує по епізоду 1 вересня 2025 року за ч.2 ст. 149 КК України як вербування людини, вчинене з метою сексуальної експлуатації, з використанням уразливого стану особи, вчинене за попередньою змовою групою осіб, за епізодом від жовтня 2025 року за ч.2 ст. 149 КК України як вербування людини, вчинене з метою сексуальної експлуатації, з використанням уразливого стану особи, вчинене повторно.

Вивченням відомостей про особу обвинуваченої встановлено, що [REDACTED]

[REDACTED] раніше не судима.

На підставі ст. 66 КК України обставинами, що пом'якшують покарання обвинуваченої, суд враховує шире каяття обвинуваченої у вчиненому, яке виразилось в усвідомленні нею своєї провини та засудженні своєї протиправної поведінки.

На підставі ст. 67 КК України обставини, що обтяжують покарання обвинуваченої, судом не встановлено.

Відповідно до вимог ч. 2 ст. 50 КК України, покарання має на меті не тільки кару, виправлення засуджених, а також запобігання вчиненню нових кримінальних правопорушень засудженими, так і іншими особами.

Згідно ч. 2 ст. 65 КК України, особі, яка вчинила кримінальне правопорушення, має бути призначене покарання, необхідне й достатнє для її виправлення та попередження нових кримінальних правопорушень. Більш суворий вид покарання з числа передбачених за вчинене кримінальне правопорушення призначається лише у разі, якщо менш суворий вид покарання буде недостатній для виправлення особи та попередження вчинення нею нових кримінальних правопорушень.

Призначаючи покарання [REDACTED] суд виходить із положень ст.ст. 50, 65 КК України, враховує роз'яснення Верховного Суду України, викладені в постанові №7 від 04 жовтня 2003 р. «Про практику призначення судами кримінального покарання», принципи законності, справедливості, обґрунтованості та індивідуалізації покарання, характер і ступінь тяжкості вчинених кримінальних правопорушень, які згідно ст.12 КК України відносяться до особливо тяжких злочинів, відношення особи до скоєних кримінальних правопорушень, наслідки вчинених кримінальних правопорушень, обставину, що пом'якшує покарання, та відсутність обтяжуючих покарання обставин, дані про особу обвинуваченої, у зв'язку з чим суд вважає, що покарання обвинуваченій слід обрати в межах санкції статті, за якою вона обвинувачується, у виді позбавлення волі.

Відповідно до ч. 1 ст. 75 КК якщо суд, крім випадків засудження за корупційне кримінальне правопорушення, кримінальне правопорушення, пов'язане з корупцією, кримінальне правопорушення, передбачене статтями 403, 405, 407, 408, 429 цього Кодексу, вчинене в умовах воєнного стану чи в бойовій обстановці, порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керували транспортними засобами у стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебували під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, катування, передбачене частиною третьою статті 127 цього Кодексу, при призначенні покарання у виді виправних робіт, службового обмеження для військовослужбовців, обмеження волі, а також позбавлення волі на строк не більше п'яти років, враховуючи тяжкість кримінального правопорушення, особу винного та інші обставини справи, дійде висновку про можливість виправлення засудженого без відбування покарання, він може прийняти рішення про звільнення від відбування покарання з випробуванням.

Верховним Судом неодноразово зазначалось, що заходи примусу повинні ґрунтуватися на засадах законності, гуманізму, індивідуалізації та сприяти досягненню справедливого балансу між правами і свободами людини та захистом інтересів держави й суспільства (постанови від 31.01.2023 у справі № 759/6139/22, від 27.10.2022 у справі № 546/526/18, від 30.11.2022 у справі № 379/1657/18).

Питання призначення кримінального покарання та звільнення від його відбування повинні вирішуватися з урахуванням мети покарання (постанова Верховного Суду від 31.01.2023 у справі № 759/6139/22).

Також Верховним Судом неодноразово зазначалось на другорядній ролі кари як мети покарання та необхідності вирішення питання щодо звільнення обвинуваченого від відбування покарання з випробуванням з урахуванням таких критеріїв, як співрозмірність вказаного рішення характеру вчиненого діяння та його наслідкам (постанови від 09.06.2022 у справі № 389/936/19, від 27.05.2021 у справі № 127/2554/15-к).

Враховуючи, що покарання відповідно до ст. 50 КК України має на меті не тільки кару, а й виправлення засудженого, а також запобігання вчиненню нових кримінальних правопорушень, враховуючи тяжкість вчиненого кримінальних правопорушень, які відповідно до положень ст. 12 КК України відносяться до особливо тяжкого злочину, особу обвинуваченої, яка вперше притягується до кримінальної відповідальності, вік та стан здоров'я обвинуваченої, відсутність обставин, які обтяжують покарання обвинуваченої, позицію прокурора та представника потерпілих, які просили звільнити обвинувачену від відбування покарання з випробуванням, засади диспозитивності та гуманізму кримінального провадження, принципи справедливості, співмірності та індивідуалізації покарання, суд дійшов висновку, що виправлення обвинуваченої можливе без відбування покарання та ізоляції від суспільства, у зв'язку з чим на підставі ст. 75 КК України звільняє її від відбування призначеного покарання у виді позбавлення волі з випробуванням з покладанням на неї обов'язків, передбачених п.1,2 ч.1 ст. 76 КК України.

Таке звільнення обвинуваченої від відбування покарання з випробуванням в умовах передбаченого законом контролю за її поведінкою відповідатиме засадам гуманізму і забезпечить досягнення справедливого балансу між правами і свободами людини та захистом інтересів держави й суспільства.

Відповідно до вимог ст. 77 КК України обов'язкове додаткове покарання у виді конфіскації майна, судом не застосовується.

На підставі ст. 174 КПК України суд вважає за необхідне скасувати арешт майна, накладений в межах даного кримінального провадження [REDACTED]

Слобідський районний суд

КОПІЯ

Долю речових доказів вирішити відповідно до вимог ст. 100 КПК України.

Ухвалою слідчого судді Київського районного суду м. Харкова від 15.10.2025 року [REDACTED] було обрано запобіжний захід у вигляді застави в розмірі 242 240 грн.

Статтею 182 КПК України передбачено, що застава полягає у внесенні коштів у грошовій одиниці України на спеціальний рахунок, визначений в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, з метою забезпечення виконання підозрюваним, обвинуваченим покладених на нього обов'язків, під умовою звернення внесених коштів у дохід держави в разі невиконання цих обов'язків.

Частиною 8 статті 182 КПК України визначено, що у разі якщо підозрюваний обвинувачений, будучи належним чином повідомлений, не з'явився за викликом до слідчого прокурора, слідчого судді, суду без поважних причин чи не повідомив про причини своєї неявки або якщо порушив інші покладені на нього при застосуванні запобіжного заходу обов'язки застава звертається в дохід держави та зараховується до спеціального фонду Державного бюджету України й використовується у порядку, встановленому законом для використання коштів судового збору.

Застава, що не була звернена в дохід держави, повертається підозрюваному обвинуваченому, заставодавцю після припинення дії цього запобіжного заходу (ч.11 ст.182 КПК України).

На підставі викладеного, а також враховуючи те, що підстав для звернення в дохід держави застави, внесеної за обвинувачену, судом не встановлено, застава підлягає поверненню заставодавцям.

Скасувати запобіжний захід у виді застави щодо [REDACTED]
Керуючись ст. 349, 370, 371, 373, 374, 376, 392 - 395 КПК України, суд

УХВАЛИВ:

[REDACTED] визнати винною у вчиненні кримінальних правопорушень передбачених ч. 2 ст. 149 КК України, та призначити їй покарання у виді 5 (п'яти) років позбавлення волі без конфіскації майна.

Відповідно до ст. 75 КК України [REDACTED] звільнити від відбування основного покарання у виді позбавлення волі з випробуванням, встановивши іспитовий строк тривалістю 2 (два) роки.

Покласти на [REDACTED] обов'язки відповідно до п.1,2 ч.1 ст.76 КК України: періодично з'являтися для реєстрації до уповноваженого органу з питань пробачення повідомляти уповноважений орган з питань пробачення про зміну місця проживання, роботи та навчання.

Скасувати арешт, накладений ухвалою слідчого судді Київського районного суду м. Харкова від 17.10.2025 року на мобільний телефон Iphone 15 pro max imei: [REDACTED] imei 2: [REDACTED]

Речові докази: мобільний телефон Iphone 15 pro max imei: [REDACTED] – повернути власнику майна.

Скасувати запобіжний захід у виді застави щодо [REDACTED]

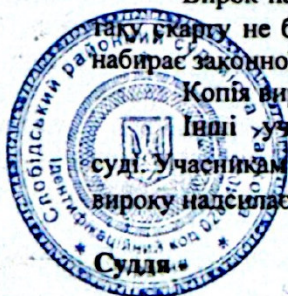
Повернути заставодавцю [REDACTED] грошові кошти в сумі 150 000 (сто п'ятдесят тисяч) грн. та заставодавцю [REDACTED] грошові кошти в сумі 92 240 (дев'яносто дві тисячі двісті сорок) грн, внесені як заставу, за обвинувачену [REDACTED] року народження, згідно ухвали слідчого судді Київського районного суду м. Харкова від 15.10.2025 року у справі [REDACTED]

Вирок може бути оскаржений до Харківського апеляційного суду через Слобідський районний суд міста Харкова протягом 30 днів з дня його проголошення.

Вирок набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після прийняття рішення судом апеляційної інстанції.

Копія вироку після його оголошення вручається прокурору та обвинуваченій.

Інші учасники судового провадження мають право отримати копію вироку суду. Учасникам судового провадження, які не були присутніми в судовому засіданні, копія вироку надсилається не пізніше наступного дня після ухвалення.

Підпис
Судове рішення не набирає законної сили.

